

ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ ਜੇ.

ਟੇਕ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6085 .

23 ਮਈ 1984 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII)- ਸੈਕਸ਼ਨ 15— ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾਏ ਗਏ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ. ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-^{ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ} ਕੀ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਪ੍ਰਗਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਦਸਤਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਸਹਿਮਤੀ-ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਲੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰੋ ਜੋ ਤੋਲਦੇ ਹਨ! ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਰੁਟੀਨ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਰੁਟੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਹਸਤਾਖਰ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰੁਟੀਨ ਜਾਂ ਅਧੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣਾਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(ਪਾਰਾ ੭)।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ:-

- (i) ਕਿ ਇਹ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
- (ii) ਕਿ ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਸਮੇਤ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

ਟੇਕ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

- (iii) 1983 (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ. 3) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ - ਇਸ ਦੇ ਨੰਬਰ 1(1)-M-III-82/5926, ਮਿਤੀ 12 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(iv) ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਚਾਰਜ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੀ.ਐਸ. ਸੰਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਐਚ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਡੀ. ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਏ.ਐਸ.ਚੀਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 2 ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ ਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਘਟਨਾ, ਜੋ ਕਿ 18. 2. 1983 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. , ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਰਚਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ 18.2.1983 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਦਫਤਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਤੌਰ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦਿਆਂ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਆਪਣੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, 1 ਜੂਨ, 1983 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 25. 6. 1983 ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(2) ਜਿਵੇਂ ਕਿ iAs31 ਵਿਸ਼ੇ-ਕਾਰਨ<ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਸਾਦਾ ਹੈ,? ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

18. 2. 1983 ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P.2 ਹੈ, ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਪੋਰਟਾਂ/ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਕਿ , ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ 'ਤੇ , ਉਹ ਕਰੇਗਾ! ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਕੈਂਟ ਦੀ ਚੇਅਰਮੈਨੀ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਸਕੱਤਰ ਮਾਰਕੈਲ ਕਮੇਟੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਛਾਉਣੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ, ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ

ਖਿਲਾਫ ਉਸਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ *ਸਹੇਲਾ ਰਾਮ ਪੁੱਤਰ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਧੰਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (1)। ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਚ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

(1) ਏਆਈਆਰ 1968 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੈਰੀ। 127.

"

ਟੇਕ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ *ਬਨਾਮ* ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ.)

ਸਹੇਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਨੇ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ *ਪੁਰਵ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ* ਕਾਰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਇਕ ਅਰਧ ਸੀ। - ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼. ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ/ਆਰਡਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਸਿਰਫ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ *ਭਗਤ ਰਾਜਾ* ਬਨਾਮ *ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (2)। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 3 ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* ਬਨਾਮ *ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ* (3) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫਰਕ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, *ਜਿਸ ਦੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ* (3) *ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ* ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। *ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ*, (4) ਕਿ ਤਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P. 3 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਹਾਇਕ ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਫਾਈਲ ਰਾਹੀਂ 31 ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।^{ਇਹ} ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਤਰ/ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਹਾਇਕ ਦੁਆਰਾ 7. 7. 1983 ਨੂੰ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਟ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਨੋਟ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਖੁਦ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਮਾਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਮਲਾ 15. 7. 1983 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚਾਲਬਾਜ਼ੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤੋਂ ਵੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 24. 7. 1983 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਲਗਾ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।

(2) AAIR1 1967SS.C.1 1606.

(3) ਏਆਈਆਰ 1970 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੈਰੀ. 9.

(4) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 1571

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨੋਟ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬੈਚ *ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ। ਨਿਯਤ ਕੋਰਸ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਹੁਕਮ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ, ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਤਰਕ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। *ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇ. ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਰੁਟੀਨ ਕੀ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੀ ਰੁਟੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਹਸਤਾਖਰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰੁਟੀਨ ਜਾਂ ਅਧੂਰੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਬਣਾਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਬੰਦ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(8) ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਤਾਕੀਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ/ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੰਗੀ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ

ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਕਦਮ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਵਾਲੀ ਚਾਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗਿਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਵਜੋਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੰਟਰਾ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਡਰੱਗਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੂਪਾ ਨਰਾਇਣ (1985)1
(ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਇੰਟਰਾ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਡਰੱਗਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ— ਅਪੀਲੈਂਟ।

ਬਨਾਮ

ਰੂਪਾ ਨਰਾਇਣ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1976 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 248 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

23 ਮਈ 1984 ਈ.

ਵਰਕਰਜ਼ ਕੰਪਨਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1923 ਦਾ VIII) ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1976 ਦੇ ਐਕਟ LXV ਦੁਆਰਾ

ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ— ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਨੁਸੂਚੀ IV— ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦੁਰਘਟਨਾ— ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਹੇਵਰਵਰ। ਅਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਸੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਦਾਵੇਦਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹੈ- ਕਮਿਸ਼ਨਰ -ਕੀ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ- ਨਹੀਂ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ- ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ- ਕੀ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ 1976 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਬਸ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗੀ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਰਾਣੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ